

Aan: Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Van: NHL Stenden Hogeschool,
Programmateam Flexibel Onderwijs, Hans den Dulk en Hiske Koldijk

Datum: 30 augustus 2019

Betreft: Reactie: Internetconsultatie Subsidieregeling STAP-Budget

Naar aanleiding van het verzoek van het ministerie van Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid om te reageren op de concept-subsidieregeling 'Stimulans van de ArbeidsmarktPositie (STAP-) budget, heeft het programmateam Flexibel Onderwijs van NHL Stenden hogeschool vooral gekeken naar de wijze waarop de voorgenomen regeling passend is binnen de kaders van het experiment flexibilisering en de wijze waarop de regeling passend is voor de door de hogeschool aangeboden scholingsactiviteiten.

In potentie is het een goed idee dat bepaalde doelgroepen zou kunnen ondersteunen om zich verder te ontwikkelen.

Daarbij heeft de hogeschool de volgende kanttekeningen:

1. De teksten zijn erg gericht op 'klassiek-georganiseerd voltijds' onderwijs en niet aangepast op het flexibiliseringsexperiment. Voorbeelden hiervan zijn: aanwezigheidspercentage en -verplichting en start- en einddatum van scholingsactiviteit.
2. De subsidie gaat voor specifiek onze hogeschool alleen naar geaccrediteerde opleidingen: '1°. leidt tot een door de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap erkend diploma of certificaat,'. Daarmee worden eventuele cursussen van de hogeschool uitgesloten. Dat lijkt ons vooral onwenselijk vanuit het oogpunt dat subsidieontvangers alleen maar subsidie kunnen ontvangen voor les- en cursusgeld en niet voor andere faciliteiten zoals voorzieningen en leermiddelen. Dat vraagt van de hogeschool om een ander aanbod waarin leermiddelen verwerkt zijn. Dat aanbod zou dan weer niet subsidiabel zijn, omdat het geen geaccrediteerde cursus is, terwijl de cursus wel gebaseerd wordt op geaccrediteerde opleidingen.
3. Hoewel de wijze van toekenning en uitbetaling (respectievelijk aan subsidieontvanger en opleider) begrijpelijk is vanuit de wens om mogelijkheden tot onwenselijk gebruik te minimaliseren, roept het ook vragen op. Het is denkbaar dat een instelling geld krijgt, dat moet terugbetalen en de al gemaakte kosten verhaald moeten worden op de subsidieontvanger. Wie gaat die kosten dan verhalen? Moet de instelling dat dan doen? Of het UWV? Hoe gaat dat in de praktijk werken? Dit voorbeeld met alle andere benoemde verplichtingen (Artikel 17) kan een (wellicht onevenredige) zware administratieve last voor met name de opleiders vormen.

Daarnaast zijn er nog een aantal andere onderwerpen die vragen opwerpen en aanscherping behoeven.

- a. Toekenning van subsidie voor meerjarige scholingsactiviteiten vindt niet voor meerdere jaren plaats. Dit kan mensen tegenhouden: dat je vooraf al weet dat je opleiding meerjarig is, maar je niet een 'garantie' krijgt dat je e.e.a. kunt afronden; moet je dan ook de voorgaande jaren subsidie terugbetalen bijvoorbeeld? Wel krijgen meerjarige aanvragen voorrang bij beoordelen van de toekenning. Dat roept weer vragen op: worden vervolgaanvragen eerst

behandeld? Welke redenen zouden er kunnen zijn om vervolgaanvragen niet toe te kennen? Welk risico lopen subsidieontvangers en opleiders hier?

- b. Het feit dat de subsidie gestapeld kan worden met bijvoorbeeld geld van derden is duidelijk vanuit de toelichtingstekst, maar niet vanuit de subsidieregeling.
- c. Ten aanzien van de evaluatie en monitoring: er wordt wel gekeken naar achtergrondkenmerken van deelnemers, maar er is niet expliciet opgenomen of vastgesteld gaat worden of nu ook echt sprake is van aanboren van de doelgroep waartoe deze regeling vooral in het leven geroepen is.
De evaluatie van doeltreffendheid en doelmatigheid van de subsidieregeling zal hopelijk nog verder gespecificeerd en uitgezet worden. Uiteraard wil NHL Stenden daar bijdrage aan leveren.